

# Den 6. Europæiske musikterapi-konference, 16.-20. juni 2004

**Britta Frederiksen**

*Kandidat i musikterapi, ansat ved Psykiatrisk Sygehus, Frederiksborg Amt*

Den 6. Europæiske Konference i Musikterapi blev afholdt i Finland – nærmere betegnet på University of Jyväskylä i Finland. Universitetet er tegnet af den berømte finske arkitekt Alvar Aalto og dannede en smuk ramme om dette arrangement.

“Many faces of musictherapy”, var titlen på konferencen – en rammende betegnelse for min oplevelse af konferencen. Mange ansigter trængte sig frem på nethinden og kun et fåtal stiftede jeg nærmere bekendtskab med, og fik hørt om deres musikterapeutiske virke. I denne lille beskrivelse fra konferencen vil kun nogle få blive nævnt, og kun nogle aspekter i det musikterapeutiske virke rundt omkring i verden blive fremhævet.

Såvel det faglige som det sociale program var veltilrettelagt og forløb problemfrit. Arrangørerne formåede at skabe en afslappet stemning og lade en særlig finsk stemning og humor forplante sig under konferencen.

Ved åbningsceremonien sang gruppen “Mussukat” smukke og lidt melankolske finske folkesange. Hvilket blev efterfulgt af et brag af en koncert “That’s It Boys” med Werner Bros. De spillede bl.a. et særligt finsk nummer med titlen “Humba humba”, der oversat betyder – “ingenting”. Taget var ved at løfte sig, og adskillige mavemuskel nærmede sig krampelignende tilstande af latter, og man kan fundere lidt over, hvor meget der kan komme ud af – ingenting.

For at blive lidt i den samme filosofiske boldgade var titlen på 1. hovedtaler “The

Hidden Music”, af Julie Sutton fra England. Hun præsenterede materiale fra sin Ph.d. hvor hun har fokuseret på pauserne i musikterapi, bl.a. udfra den erfaring at musikterapeuter har tendens til at skrive om lyden mere end pauserne i musikterapi. Pauserne har potentiale i forhold til at give plads til f.eks. selvstændighed samt at fortrængte oplevelser og følelser kan komme til udtryk.

Petra Kern fra Tyskland/USA var 2. hovedtaler, og holdt et foredrag der i langt højere grad præsenterede en meget praktisk tilgang til musikterapi. Hun har undersøgt musikterapi anvendt i børnehaver, som et middel til at støtte børn med diagnoser indenfor det autistiske spektrum i at blive integreret med andre børn i almindelige børnehaver. Et eksempel var etableringen af en udendørs “musik-legeplads” – hvor særlig robuste instrumenter, placeret på legepladsen, anvendes til at etablere og styrke interaktionen mellem børnene.

En særlig “dansk” dag fulgte med hovedtaler af Hanne Mette Ochsner Ridder og Bent Jensen. To meget forskellige foredrag – Bent med fokus på at beskrive en case med en psykiatrisk patient, der trods en positiv udvikling i musikterapi alligevel endte med at stoppe sit forløb. Som altid formåede Bent at få tilhørerne til at forstå, og nærmest opleve den særlige psykodynamik, der hæfter sig til patientens problematik.

Hanne Mette leverede efter min mening konferencens flotteste præsentation. Med udgangspunkt i sin Ph.d. om musikterapi

med ældre demente var hendes foredrag meget informativt og professionelt såvel indholdsmæssigt som formidlingsmæssigt. Med små klip fra det kliniske arbejde skabte hun en klar sammenhæng mellem teori og praksis.

Hovedtalerne havde generelt et højt og professionelt niveau, og blev rundet af med Gro Trollidalen fra Norge, der talte om "Significant Moments" i musikterapi med Anoreksi patienter. Litz Neugebauer fra Tyskland illustrerede hvor betydningsfuld musikterapi er i forhold til at fremhæve ressourcer hos børn med varige funktionsnedsættelser. Hun beskrev den rolle musikterapi kan spille i forhold til at skabe en positiv forventning til disse børns udviklingsmæssige potentialer.

De øvrige foredrag var af meget svingende kvalitet, og her tænker jeg især på formidlingen af indholdet. Jeg er ikke i tvivl om at alle foredrag havde et vigtigt og interessant budskab, men så meget desto mere er det en skam at dette ikke fremstod klart.

Det meget populære it – værktøj – PowerPoint blev brugt flittigt, og en del specielle effekter som dette værktøj besidder blev luftet: søjler der drejer rundt, søjler der kommer ind på skærmen som et mindre jagerfly og lander på sin plads, neonblinkende udsagn osv. Det er en stor udfordring at anvende dette værktøj, så det ikke overskygger indholdet i foredraget.

Et symposium som især tiltrak min opmærksomhed handlede om evidensbaseret musikterapi. Et felt mange af os må forholde os til i vores daglige kliniske arbejde, og afkræves for at oprette eller bevare musikterapeutstillinger.

En række musikterapeuter holdt korte indlæg omkring dette særlige felt. Et overordnet og vigtigt budskab var, at der allerede forefindes undersøgelser der dokumen-

terer musikterapiens effekt. Kunsten er at finde frem til de vigtigste og mest relevante for ens eget felt.

Endvidere er det vigtigt, inden man går i gang med undersøgelser af ens arbejde at klarlægge hvilket videnskabeligt niveau der kræves. Kan det være tilstrækkelig at udarbejde en status og opgørelse af sit arbejde, eller er det dokumentation i form af kontrollerede og randomiserede undersøgelser der kræves. Men samtidig var budskabet ved dette foredrag, at der er brug for flere undersøgelser.

Det kan virke overvældende at skulle i gang med undersøgelser af ens arbejde, men det er desværre vigtigt. I alle lande er der rift om økonomiske ressourcer, og i den kamp er det vigtigt, at vi har argumenterne i orden. Endvidere at vi anvender metoder til at undersøge det musikterapeutiske arbejde, der på den ene side tilgodeser vores særlige felt, men som samtidig tager udgangspunkt i gængse måder at undersøge om en behandling virker.

EMTC havde som noget nyt indført uddelingen af en pris til en musikterapeut, der i særlig grad har haft betydning for musikterapiens anerkendelse i Europa. Og vinderen blev TONY WIGRAM. Som begrundelse for uddelingen af prisen nævntes, at Tony i særlig grad har haft betydning og gjort en indsats for, at musikterapi nu er blevet anerkendt af EU som en selvstændig profession.

Som afslutning på konferencen sejlede alle konferencens deltagere ud på de store søer, der omkranser Jyväskylä.

Vi blev sat af ved en gammel bondegård, hvor afslutningsceremonien blev afholdt, mange blev takket og særlige fik ekstra knus og blomster. Derefter blev der serveret lækker middag, og ved midnatstid sejlede vi tilbage til Jyväskylä i den lyse nat.